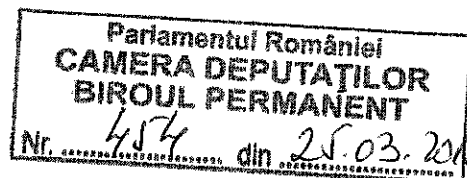

15a/730/24.03.2015

NR. REF. M. 32

APROBAT**In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor****din data de 25.03.2015****Parlamentul României
Camera Deputaților****INFORMARE**

**privind participarea la reuniunea anuală a Uniunii Interparlamentare (UIP)
din marja celei de-a 59-a sesiuni a Comisiei ONU privind Statutul Femeilor
(CWS) și la reuniunile asociate
New York, 9-11.03.2015**

În perioada 9 – 11 martie 2015 a avut loc la New York, la sediul ONU, reuniunea parlamentară anuală a Uniunii Interparlamentare (UIP) organizată cu prilejul celei de-a 59 sesiuni a Comisiei Națiunilor Unite pentru Statutul femeilor și reuniunile asociate. Aceste reuniuni fac parte din calendarul activităților anuale ale UIP și reprezintă una din formele principale prin care se concretizează cooperarea UIP-ONU cu rolul de a asigura o dimensiune parlamentară pentru dezbaterile și procesele din sistemul ONU.

La aceasta acțiune, Camera Deputaților a Parlamentului României a fost reprezentată de doamna deputat Viorica Marcu, vicepreședinte al Comisiei de Egalitate de șanse dintre Femei și Bărbați de la nivelul Camerei Deputaților și domnul deputat Ion Cristinel Marian, membru al Comisiei pentru Apărare, Ordine publică și Siguranță Națională din cadrul Camerei Deputaților.

Primele două zile ale acțiunii au avut ca teme abordate: Violența împotriva femeilor în mediul cibernetic și Consolidarea capacității viitoarei generații de tinere femei în scopul participării la procesele decizionale

1. Violența împotriva femeilor în mediul cibernetic. Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) pot fi privite ca dispozitive puternice care pot spori egalitatea de gen și abilitarea femeilor. Dar pot fi privite și ca o amenințare la integritatea fizică și emoțională a femeii când sunt folosite într-un sens negativ.

Violența cibernetică asupra femeilor poate fi definită ca orice formă de violență de gen și sexuală exprimată prin TIC, cum ar fi internetul, telefoanele

mobile și jocurile video. Multe caracteristici ale acestor tehnologii le fac arme ideale pentru comiterea violenței de gen. Ușurința cu care aceste instrumente pot răspândi defăimare și umilire publică, și capacitatea lor de a permite autorilor să acționeze de la distanță și anonim, face tot mai greu să se ia măsuri împotriva unui atacator sau pentru a opri răspândirea de conținut nedorit on-line.

Această temă a abordat modul în care violența cibernetică asupra femeilor este un element provocator atât pentru parlamentari, politicieni cât și pentru furnizorii de servicii de internet de pretutindeni. S-au examinat ce măsuri pot fi luate pentru a promova utilizarea sigură și responsabilă a tehnologiei on-line. Accentul s-a pus pe crearea unei legislații puternice pentru a soluționa și oferi căi de atac pentru violența cibernetică asupra femeilor. Datorită experiențelor pe care unele țări le-au avut, evenimentul a identificat practicile și tendințele emergente provenind de la lecțiile învățate de țările respective. Panelul a discutat, de asemenea, modul în care furnizorii de servicii de internet pot fi făcuți mai responsabili pentru protecția vieții private și a securității utilizatorilor și ce măsuri proactive ar putea fi luate pentru eradicarea violenței asupra femeilor.

2. Care sunt șansele de realizare a egalității în politică a noilor generații, încercând să se răspundă la întrebarea: “Este accesul la politică mai ușor pentru femeile tinere astăzi față de trecut?”

Studii recente UIP (Uniunea Interparlamentară) arată slaba participare a tinerilor în parlamentele naționale și a evidențiat o corelație semnificativă între vârstă și gen, mai ales privind participarea femeilor în politică. Surprinzător, diferența de participare între femeile tinere și tinerii bărbați parlamentari sub 30 de ani este scăzută în comparație cu diferența dintre femeile și bărbații în vârstă parlamentari. Este acest lucru de bun augur pentru viitor în ceea ce privește egalitatea? Acest lucru nu a fost încă stabilit deoarece bărbații și femeile parlamentari sub 30 de ani reprezintă mai puțin de 2 la sută din totalul parlamentarilor.

Un factor determinant în realizarea egalității în procesul decizional politic este asigurarea faptului că femeile sunt împuternicite să participe în toate spațiile politice, inclusiv la mișcările informale și la nivel local. Este de o importanță capitală să asigurăm existența unor legături puternice între spații politice formale și informale.

În cazul în care vrem ca idealurile de la Beijing să existe/ să trăiască, ar fi necesar să ne asigurăm că noua generație de politicieni poartă torța. Declarația de la Beijing ridică problema participării tinerelor femei și sensibilizarea parlamentarilor tineri bărbați la egalitatea de gen.

Evenimentul a explorat inițiative care au fost, sau care ar putea fi luate, pentru a spori participarea femeilor tinere în politică. La aceasta a doua temă s-au abordat legăturile dintre viața politică formală și informală, explorând măsura în care mișcările politice informale pot oferi teren fertil pentru următoarea generație de tineri și tinere pentru a se efectua schimbarea transformățională pentru egalitatea de gen și bunăstarea femeilor. S-a discutat, de asemenea, cum s-ar putea asigura ca tânăra generație de politicieni să se angajeze să continue drepturile femeilor și obiectivele care țin de egalitatea de gen.

A treia zi a pus în discuție Declarația de la Beijing și platforma de acțiune adoptată în 1995 de către 189 guverne ca expresie a drepturilor egale ale femeilor.

Concluziile și principalele constatări asupra implementării acestei Platforme de acțiune au fost prezentate de Secretarul General al UIP. Mesajele transmise de acesta au fost că nici una din țările semnatare nu a atins obiectivul egalității de gen, progresul în acest sens a fost extrem de scăzut cu stagnări și chiar cu regres în unele cazuri. Progresul scontat a fost cât se poate de scăzut în special în cazul femeilor/tinerelor care au fost supuse unor forme multiple de discriminare. S-au identificat însă și unele arii în care există progres și anume adoptarea de legi privind promovarea egalității de gen, înscrierea femeilor/tinerilor la studii primare și gimnaziale, creșterea în anumite regiuni ale lumii a numărului femeilor care sunt în câmpul muncii, dublarea numărului femeilor parlamentar de la 11% în 1995, la 22% în momentul actual. România, conform datelor prezentate în cadrul întâlnirii, avea reprezentanți de gen feminin în Senat și Camera Deputaților în procent de 4,1% în 1995, ajungând în anul 2015 la un procent de 13,7%. S-a înregistrat astfel o creștere de 9,6% față de anul 1995.

Tot în cadrul acestei ultime întâlniri au fost prezentate lacunele identificate și anume discriminarea persistentă în cadrul legislativ a multor țări, în special cele referitoare la drepturile familiei. Creșterea participării pe piața muncii nu a fost echivalentă cu asigurarea unor condiții și a unor salarii egale, violența asupra tinerelor și femeilor fiind încă existentă sub mai multe forme. Totodată s-a precizat faptul că femeile sunt în continuare excluse în momentul luării deciziilor, atât în domeniu public, cât și în cel privat și încă există încălcări a drepturilor femeilor cu privire la sănătate sexuală și de reproducere.

Ca o concluzie, s-a evidențiat faptul că persistă relațiile inegale de putere, norme sociale discriminatorii și stereotipuri de gen, precum și o rezistență la schimbările în domeniul drepturilor femeilor și egalității de gen.

Prioritățile acțiunilor viitoare vor avea în vedere atenția sporită cu privire la discriminarea de gen, inegalitățile sociale și marginalizarea femeilor.

Deputat Viorica Marcu Deputat Ion Cristinel Marian

